

Regjeringen, og det er jo altsaa klart, at i og for sig staa Hærbestyrelsen lige over for den nuværende Tilstand omtrent paa samme Maade, som om denne Revisionsbestemmelse slet ikke var kommen ind. Der maa administreres, mener jeg, med det Synspunkt for Die, at det Bestaaende ikke skal bortrevideres, men at det danner det hele væsentlige Fundament, hvilket naturligvis ikke blot ikke udelukker, men endog ligefrem kræver, at man søger at benytte Revisionen til Forbedring af de Punkter, hvor den gjældende Hærlov har vist sig ufuldstændig eller uhenigtsmæssig. Naar nu denne almindelige Revision trækker længe ud, kan man jo ogsaa ret vel forstaa, at man forsøger en Forandring paa et enkelt Punkt, der altsaa bliver et midlertidigt Tilleg til vor gjældende Hærlov, indtil Revisionen gennemføres; men en saadan Bestemmelse maa da vistnok have et meget bestemt midlertidigt Bærg, dersom det ikke skal siges at foregribe Revisionen. Jeg tror, at dette Synspunkt maa blandt andre ogsaa komme under Overveielse ved nærværende Sags nærmere Prøvelse; dens Enkeltheder ere mig i Dieblikket ikke saa klare, at jeg paa dette Stadium ønsker at komme dybere ind paa Sagens Realitet, men jeg haaber, at Sagen, inden den kommer til anden Behandling, vil have været Gjenstand for en saadan Overveielse, at man ser noget klarere, om man kan gaa den Vej, som her er antydet, eller om man bør vende tilbage til de tidligere midlertidige Ufvalg fra Hærlovens § 90, eller om der er andre Bestemmelser ved Skolens Ordning, som ligeledes trænge til en Revision — hvis det overhovedet gaar an at udføre dette enkelte Punkt — til en Revision i større Omfang.

Hørl: Det var netop det Samme, jeg vilde have henlebet Opmærksomheden paa, at det Forslag, her foreligger, er en Del af det Forslag, som foreligger i det andet Thing. Det forekommer mig meget vanskeligt at gaa ind paa dette Lovforslag og derved gjøre en saa betydelig Forandring i den bestaaende Hærordning paa samme Tid, som hele Hærordningen foreligger til Forhandling andetsteds, og jeg tror, at det ogsaa tydelig nok blev udtalt af en foregaaende Taler, som omtalte Lønningsloven, hvilken Betydning en forbedret Lønningslov vilde have for at skaffe Sekondlieutenanter og Underofficerer tilstede. Jeg tror, at der sit Thinget et Revis paa, hvorledes det Hele hænger sammen, og at det ikke gaar an saaledes at rive enkelte Stykker ud af Forbindelsen med den øvrige Revision af Hærordningen. Det er mig derfor ikke muligt at give min Stemme til dette Lovforslag, og om jeg ogsaa kunde have været tilbøielig til først paa et senere Stadium at negte det min Stemme, bliver jeg nu, efter hvad der er udtalt af en æret Taler, der sidder foran mig (Dresing), om at sende Sagen i Udvalg, nødt til at gjøre det, naar der

bliver Tale om Overgangen fra første til anden Behandling. Jeg tror, der er Grund til Frygt at stemme imod Forslaget, da det efter min Mening vilde være urimeligt, at et Udvalg her skulde beskæftige sig med denne Stump Lov paa samme Tid, som et Udvalg i det andet Thing beskæftigede sig med et Hærlovforslag, hvori denne Lovbestemmelse indeholdes.

Krigsministeren (Dreyer): Jeg skal gjøre den Bemærkning, at jeg ikke tror, at en højere Lønning vilde formaa ret Mange, der ikke af andre Grunde vilde søge ind i Officersklassen, til at gjøre det. Det maa jo anses for en Selvfølge, at den lille Lov, som maatte blive Følgen af disse Forhandlinger, af sig selv vilde ophøre, naar det i det andet Thing forelagte Hærlovforslag blev til Lov; men det er netop, fordi det er saa overmaade usikkert, naar noget Saadant kan opnaas, at Krigsbestyrelsen har anset det for rigtigt at erhverve en saadan lille Interimslov som den, der her er under Forhandling, for derved at søge at raade Bod paa den store Mangel paa Sekondlieutenanter. Var der nogensomhelst sikker eller dog tilnærmelsesvis sikker Udsigt til, at den endelige Revision af Hærloven kunde blive gennemført i nærværende Samling, vilde jeg neppe have forelagt dette Lovudkast. Jeg vilde saa have fundet mig i at midte det Mars Tilgang til Sekondlieutenanterklassen, som nu kan naas igjennem en saadan lille Lov; men som Sagen nu foreligger, ser jeg ikke Andet, end at det maa være i høj Grad ønskeligt at faae den her tilsigtede Lov igjennem. Endnu skal jeg tillade mig den Bemærkning, at skulde Lovforslaget gaa i Udvalg, vilde jo derved vel ikke Tid spildes, thi yderligere Overveielser kunde sikkert have en gavnlig Indflydelse paa Loven, men Sagen vil dog blive ikke saa lidt forsinket, saa at den ikke fremmedes saa betimeligt som Krigsministeriet maatte ønske. Den Klasse paa Officersskolen, i hvilken de efter en eventuel Lov Valgte skulde indtræde, er allerede begyndt den 1ste Oktober, og man vilde meget gjerne, at deres Undervisning, der altsaa vilde komme ind bagefter og danne en sideordnet Klasse med den allerede begyndte, ikke skulde begynde senere end 1ste November eller dog i Løbet af November, saafremt man skal naae at faae dem bibragte især den fornødne theoretiske Del af Undervisningen, og det inden Foraaret, inden den 1ste Mai. Jeg skal saaledes ganske hensille, om det skulde findes fornødent at undergive Lovforslaget en nærmere Prøvelse i et Udvalg.

J. Andersen: Den hvitærede Krigsminister troede ikke, at Forbedring i Lønningsvilkkaarene vilde hjælpe til, at flere skulde melde sig; men jeg tillader mig dog at fastholde min Mening, og jeg tror, at det kun derved vil være muligt at faae disse Folk til at paatage sig en